

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președintele –Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Liliana Catan,

juducând în ședință publică recursul ordinar declarat de către avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului Dranca Marin împotriva sentinței judecătorești Briceni din 27 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe

***Dranca Marin Ivan**, născut la 11.04.1990, originar și domiciliat în s. Larga, r-nul Briceni.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- de la 02 martie 2010 – pînă la 27 iulie 2010 (prima instanță)

- de la 06 septembrie 2010 - pînă la 10 august 2011 (instanța de apel)

- de la 24 mai 2012 – pînă la 02 octombrie 2012 (instanța de recurs)

- de la 02 noiembrie 2012 – pînă la 18 septembrie 2013 (instanța de apel)

- de la 17 decembrie 2013 – pînă la 03 iunie 2014 (instanța de recurs)

Procedura de citare a fost legal executată,

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei atacate.

Avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului și inculpatul Dranca Marin, care au solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Briceni din 27 iulie 2010, Dranca Marin Ivan a fost condamnat în baza art.152 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i recalificate acțiunile de la art. 151 alin.(4) Cod penal, astfel aplicându-i-se pedeapsa de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Plăcinta Dmitrii Vasile și Vacarciuc Carolina Ion, însă în privința acestora cauza penală nu se va examina (fapta fiindu-le recalificată de la art. 151 alin.(4) Cod penal.)

2. Potrivit sentinței s-a reținut că, la 03.09.2009, în jurul orelor 22.00 - 23.00, Gaicovschi Andrei, aflându-se acasă în or. Briceni, str. Livezilor 32 împreună cu tatăl său Gaicovschi Ivan și concubina sa Vacarciuc Carolina, consuma băuturi spirtoase, când la ei în oșpeție au venit Plăcinta D., și Dranca M. În timpul consumului băuturilor spirtoase Vacarciuc C., i-a spus lui Plăcinta D. că concubinul său Gaicovschi Andrei o bate, Plăcinta D., fiind în stare de ebrietate alcoolică, auzind acest fapt, intenționat l-a lovit pe Gaicovschi A., cu mâna peste față, apoi i-a aplicat multiple lovituri cu mâinele și picioarele peste diferite părți ale corpului, în același moment implicându-se și Dranca M., care era în stare de ebrietate alcoolică, i-a aplicat lui Gaicovschi A., lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului. După conflict, Gaicovschi A., a intrat în casă, iar Vacarciuc C., îl instiga pe Plăcinta D., la prelungirea conflictului, în continuarea acțiunilor sale criminale Plăcinta D., intrând în casă i-a mai aplicat lui Gaicovschi A., multiple lovituri cu mâinele și picioarele, precum și cu o țeavă din aluminiu peste corp, iar când Gaicovschi A., se afla culcat la podea, Vacarciuc C., fiind în stare de ebrietate avansată, a sărit cu picioarele de câteva ori pe pieptul lui Gaicovschi A. După epuizarea conflictului, toți au plecat la culcare, iar dimineața s-a depistat că Gaicovschi A., e decedat. În urma conflictului, lui Gaicovschi A., i-au fost aplicate mai mult de 19 lovituri pe diferite părți ale corpului, care conform raportului de expertiză medico-legală suplimentară în comisie nr.163 din 24 mai 2010 se califică ca leziuni corporale medii de lungă durată.

De către organul de urmărire penală, Dranca Marin a fost pus sub învinuire pentru faptul că, el împreună cu Plăcintă D., și Vacarciuc C., fiind în stare de ebrietate alcoolică, în seara de 03.09.2009, pe la orele 00.00, aflându-se în oșpeție la Gaicovschi Andrei, în urma unui conflict, i-au aplicat lui Gaicovschi A., multiple lovituri cu minele și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform expertizei medico-legale din 01.02.2010, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au provocat decesul persoanei.

Acțiunea civilă a fost lăsată fără examinare, cu explicarea părților drepturile de a înainta acțiune în instanța judecătorească.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat și avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului.

3. 1 În apelul procurorului s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dranca Marin să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsa de 13 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că instanța de judecată n-a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței de judecată în ansamblu din

punct de vedere al pertinentei și concluziei; a dat o apreciere incorectă acțiunilor inculpatului, luând greșit ca bază numai raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.163 din 24.05.2010 – 04.06.2010.

S-a invocat că sentința pronunțată este ilegală, deoarece victima Gaicovschi A., a decedat în urma vătămărilor corporale care au fost produse în urma loviturilor cu pumnii și picioarele din partea inculpatului (*în comun acord*), el fiind judecat doar pentru cauzarea leziunilor corporale medii.

3.2. În apelul avocatului Ivan Roșca s-a solicitat casarea sentinței atacate și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Dranca M., din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Apelantul a invocat că în cauza penală sînt multiple erori procesuale privind modul de acumulare a probelor, precum și încălcarea de către organul de urmărire penală a dreptului la apărare. La fel, s-a indicat că atît pe parcursul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești, Dranca M., a recunoscut faptul aplicării loviturilor lui Gaicovschi A., cu picioarele preponderent în regiunea coapsei pe dreapta, acțiunile lui Dranca M., de lovire cu piciorul, nu au urmărit scopul cauzării leziunilor corporale lui Gaicovschi A., ci doar de a-i despărți de Plăcinta D., ca să nu se bată. Asemenea acțiuni de despărțire a celor doi, Dranca M., a întreprins și în casă, cînd partea vătămată era bătută la podea de către Plăcinta D. Comiterea altor acțiuni de bătaie cu cauzarea părții vătămate a altor leziuni corporale în afară de cele indicate și recunoscute de către Dranca M., n-au fost dovedite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 august 2011, pronunțată integral la 10 august 2011, au fost respinse apelurile declarate cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea deciziei s-a invocat că de către instanța de fond legal au fost verificate circumstanțele cauzei, iar probelor administrate le-a fost dată o apreciere justă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) f) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, din totalitatea probelor administrate nu este posibil de delimitat vătămările corporale cauzate în special de inculpat de sine stătător, caracterul lor și gradul de gravitate.

Astfel, a invocat că, afirmațiile apărătorului, precum că, vătămările corporale cauzate de Dranca Marin, sunt localizate în regiunea coapsei pe dreapta, și că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, nu pot fi reținute, fiind absolut nejustificate.

6. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea ei cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocînd ca temei prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

S-a invocat că, instanța de apel din oficiu a dispus efectuarea unei contraexpertizei în comisie și a pus la baza deciziei doar raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.355 din 22.11.2010 – 25.01.2011, fără a aprecia restul probelor prezentate de partea acuzării, care dovedesc integral vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Instanțele de judecată nu au ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii și anume că: victima a fost maltrată cu brutalitate, fiindu-i aplicate aproximativ 19 lovituri (*în comun*), cu obiecte dure contodente, fapt care cu certitudine dovedește intenția inculpatului de a-i provoca leziuni corporale grave victimei. La demersul procurorului, a fost audiat expertul Serbulenco A., care a indicat că între leziunile corporale depistate la victimă și instalarea decesului este legătură cauzală indirectă. Astfel, acuzarea consideră că victima Gaicovschi A. a decedat în urma vătămarilor corporale care au fost produse în urma loviturilor cu pumnii și picioarele aplicate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2012, s-a admis recursul și s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecători.

În motivarea soluției sale s-a invocat că, instanța de apel evaluând probele cercetate, n-a acordat deplină eficiență prevederilor art.101 CPP care prevede că fiecare probă, urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel, nu este dată o apreciere obiectivă și completă probelor prezentate de partea acuzării, precum și, nu este analizată, în modul corespunzător, materia reglementării legale și jurisprudenței în raport cu circumstanțele și împrejurările cauzei stabilite în rechizitoriu.

Totodată nu a respectat principiile de bază la judecarea în apel, în cauză fiind îndeplinite elementele caracteristice ale erorii judiciare, care constituie, un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului.

Acest viciu juridic s-a exprimat prin modul de percepție, cercetare, analiză și apreciere a materialului cauzei și, pe această linie de idei, s-a apreciat că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.414 și 417 Cod de procedură penală, astfel a comis erori judiciare, motivul trimiterii cauzei la o nouă rejudecare, în instanța de apel în alt complet de judecători.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013, pronunțată integral la 16 octombrie 2013, apelul declarat de către avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului Dranca M., a fost respins ca nefondat.

S-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă decizie prin care, Dranca M., a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

9. În motivarea soluției sale instanța de apel în baza probelor administrate la dosar, a constatat că Dranca M., împreună cu Plăcintă D., și Vacarciuc C., fiind în stare de ebrietate alcoolică în seara de 03.09.2009 spre 04.09.2009, în jurul orelor 00:00, aflându-se în gospodăria lui Gaicovschi Andrei, situată în or. Briceni, str. Livezilor 32, în urma relațiilor de conflict, i-a aplicat cet. Gaicovschi A., multiple lovituri cu mâinele și picioarele în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 420 din 01.02.2010, hemoragie în țesuturile moi pericraniene (regiunea parietal – temporală stînga), fractura coastelor 5-8 pe linie axiliară anterioară din stînga, hemotom subcapsular a ficatului, fractura oaselor nazale, excoriații: în regiunea fronto-nazală din stînga, regiunea mentonieră, din dreapta, regiunea lateral – superioară a gîtului din dreapta, regiunea laterală a articulației umărului drept, regiunea lateral – posterioară

a cotului din dreapta pe fondal de echimoză, regiunea subaxiliară stînga nivelul coastelor 4-5, regiunea spinării intrascapular, regiunea laterală a fesei stîngi, pe gamba stîngă, echimoze: pe brațul stîng și drept, pe antebrațul drept, regiunea laterală a bazinului, pe coapse și gamba dreaptă, care în ansamblu se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, care au cauzat decesul cet. Gaicovschii Andrei.

Acțiunile inculpatului fiind încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, - *adică, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale săvîrșită de mai multe persoane, care a provocat decesul victimei.*

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul avocatului în numele inculpatului Dranca Marin, precum că acesta urmează să fie achitat, deoarece i-a aplicat lui Gaicovschi A., cîteva lovituri doar cu scopul de ai despărți pe el și Plăcintă D., care se băteau.

Colegiul penal, a invocat că, prin probele administrate la dosar incontestabil se dovedește că inculpatul, avînd un rol activ în săvîrșirea infracțiunii incriminate, acționînd (în comun acord), i-a aplicat lui Gaicovschi A., mai multe lovituri, cauzîndu-i victimei leziunile corporale respective, în urma cărora în ansamblu a survenit decesul victimei.

Totodată la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de circumstanțele cauzei, gradul pericolului social sporit al infracțiunii săvîrșite de acesta, și consecințele grave survenite în urma infracțiunii – *decesul victimei Gaicovschi A.*, de personalitatea inculpatului și atitudinea acestuia față de fapta săvîrșită.

10. Decizia în cauză este contestată cu recurs de către avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a deciziei cu dispunerea achitării lui Dranca Marin, din lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune.

În temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) 12) Cod de procedură penală, a invocă că :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor expuse în apel,
- la judecarea apelului de către instanță s-au încălcat prevederile art. art. 101 și 414 Cod de procedură penală;
- instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile martorilor Gaicovschi Ivan, Gaicovschi Petru, Babiuc Liudmila și Pincas Valentina, fără a ține cont de valoarea probatorie a acestora.

Deasemenea consideră că, instanța de apel punînd la baza deciziei de condamnare raportul de expertiză medico-legală nr.420 din 25.01.2010, a ignorat cu desăvîrșire alte trei rapoarte de expertiză medico-legală, inclusiv două în comisie, care în mod explicit au criticat acest raport de expertiză, aducînd concluzii clare cu posibilitatea de a diferenția acțiunile fiecăruia dintre inculpați și consecințele survenite în rezultatul acestor acțiuni.

11. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele

temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Ca temei de casare a deciziei atacate de către recurent se invocă pct.6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Temeiurile invocate nu și-au regăsit confirmate în speța dată.

Referitor la argumentele recursului invocate în **pct. 10**, din prezenta decizie, instanța de recurs reține că, argumentele expuse de recurent au fost pe deplin examinate de către instanța de apel, conform art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, din care motiv le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Din conținutul prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal, atestă faptul că, instanța de apel în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetărilor judecătorești, iar fiecare fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, corect a statuat asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.*

Opinia recurentului, precum că instanța de apel urma să ia ca bază un anumit raport de expertiză, este nefondată. Raportul de expertiză este una din probe.

Conform art. 101 alin.(3) Cod de procedură penală, nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

Curtea de Apel, respectând prevederile alin.(4) al art. 100 Cod de procedură penală, a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv, probele administrate și a concluzionat că, fiecare făptaș a aplicat intenționat numeroase lovituri victimei.

Structural, infracțiunea de *vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei (art. 151 alin.(4) Cod penal)*, cuprinde *vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările)*, care la rîndul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – decesul victimei, *cu două forme de vinovăție.*

Participanții la aplicarea loviturilor au acționat cu aceeași intenție și propunerea de a delimita acțiunile lor, este nefondată.

Astfel, argumentele recurentului privind achitarea inculpatului sunt neîntemeiate.

Totodată, Colegiul penal, menționează faptul aplicării unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, de către instanța de apel în privința inculpatului.

În viziunea Colegiului penal, de către instanța de apel nu s-au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu s-a luat în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, care se caracterizează pozitiv, de circumstanțele atenuante și anume, a recunoscut vina în cele întâmplate, a acordat ajutor la stabilirea obiectivă a realității, de rolul lui minimal la comiterea

crimei, starea lui familiară, astfel fiindu-i stabilită o pedeapsă contrar criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

Totodată, Colegiul menționează că, din materialele cauzei rezultă că, infracțiunea dată a fost comisă la *03 septembrie 2009*, când sancțiunea în cauză, prevedea pedeapsa minimă de la 8 ani și maximă pînă la 15 ani, astfel, Colegiul penal consideră necesar, de a casa decizia Curții de Apel în partea laturii penale, cu aplicarea pedepsei minimale în privința lui Dranca Marin, care la momentul comiterii infracțiunii constituia 8 ani închisoare. Așa dar, o pedeapsă, redusă pînă la minimul pedepsei prevăzute de sancțiune, se consideră echitabilă atunci cînd s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

Cele constatate reprezintă o eroare, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs, prin adoptarea soluției prevăzute de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală – casarea parțială a hotărîrii contestate, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Dranca Marin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal, se stabilește pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

12. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ivan Roșca în numele inculpatului Dranca Marin, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe ***Dranca Marin Ivan***, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre prin care:

- lui Dranca Marin, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal, se stabilește pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest hotărîrea atacată se menține.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 24 iunie 2014.

Președintele

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Liliana Catan